

عنوان مقاله:

معرفی جاماسب و بررسی ویژگی های زبانی و دستوری جاماسب نامه

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 11، شماره 43 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیدمهدی خیراندیش - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

سمانه خریدار - دانشجوی ادبیات فارسی پیام نور

خلاصه مقاله:

جاماسب نامه یکی از متن های گران بهای به جامانده از دوران پیش از اسلام است. این رساله مختصر دربرگیرنده پیشگویی های حکیم جاماسب وزیر و پیش گوی دربار گشتاسب، از پادشاهان کیانی، است. موضوع جاماسب نامه آفرینش جهان و سرنوشت آن است که جاماسب با رصدستارگان پیشگویی کرده است و مطالبی نیز درباره پادشاهان ایرانی در آن دیده می شود. چنان که مشهور است متن اصلی جاماسب نامه تا همین اواخر در نزد پارسیان هند نگاهداری می شده است. متن اصلی رساله به زبان پهلوی بوده که در دوره اسلامی به فارسی برگردانده شده و تا پایان دوره قاجاریه چند ترجمه تقریباً یکسان از آن وجود دارد. یک نسخه خطی هم در دست است که از نظر حجم و محتوا تا حدودی ناهمسان است اما از آنها چندان هم فاصله ندارد. در این مقاله کوشش شده است با توجه به منابع موجود، جاماسب این شخصیت فراتاریخی و رساله ارزشمند - جاماسب نامه - که تاکنون از دید پژوهشگران تاریخ ایران پنهان مانده است، شناسانده شود و اندیشه وی در کتاب مذکور تبیین گردد. همچنین سعی شده است با شیوه تحلیلی - توصیفی و بیان نمونه ها و شواهد مختلف، نسخه های موجود این رساله بررسی و با یکدیگر مقایسه شوند و ویژگی های سبکی در سطح زبان و محتوا و همچنین شیوه املائی و نگارشی و دستوری آنها بیان گردد. با بررسی نسخه ناهمسان جاماسب نامه با دیگر نسخه های تقریباً یکسان می توان به این نتیجه رسید که ممکن است نسخه هایی از متن اصلی با کمی اختلاف وجود داشته باشند که در حال حاضر ناشناخته اند و دسترسی به آنها میسر نیست و یا این که دست کم از متن اصلی دو نوع گزارش مجزا موجود است که در این مقاله از آنها سخن گفته شده است.

کلمات کلیدی:

جاماسب، جاماسب نامه، پیش گویی، نسخه های خطی، ویژگی های سبکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/821152>

